

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות ב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעזעכני"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

והיה בעצי שתיל על פלגי מים

פרשת כי תבוא

כיתה ה' (א-ב)

הר"ר משה יוחנן קליין הי"ו
הר"ר שמואל אלטער בנעט הי"ו

חידו"ת לפרשת כי תבוא

העמים, עכת"ד.

היוצא לנו מזה דע"י חטא אפשר שיתחלף קדושת ארץ ישראל ויבא תחתיו רצועה מארץ העמים, ולכאורה לפי זה האיך הביאו ביכורים דילמא חטא המביא ונתחלפה שדהו שוב לא קרינא ביה אשר תביא מארצך דממעטינן מיניה חו"ל, ואינו מביא ואינו קורא, אלא מדצותה התוה"ק להביא ביכורים ולקרות פרשת בכורים יש בכח מצוה זו דהבאת ביכורים לחלק שדהו קדושת א"י, ואפי' נתחלף מקודם ע"י חטאו בחו"ל חזרה עתה לקדושת א"י.

והשתא מתורצים כל הקושיות הנ"ל כמין חומר דשפיר יכול לומר הגדתי היום וגו' כי באתי אל הארץ, דאע"פ שאולי נתחלפה הארץ חזרה קדושת ארץ ישראל לשדהו בזכות

הגדתי היום לה' אלוקיך כי באתי אל הארץ. וקשה הגדה זו למה, הא מביא עמו מפרי הארץ ומזה רואים שבא אל הארץ.

(ב) ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת. פירש"י אל המקום זה בית המקדש, וקשה דהול"ל להקדים נתינת הארץ לביאת המקדש, כי נתינת הארץ קדמה במציאות.

(ג) בספרי איתא עשה מצוה זו האמורה בענין (ביכורים) שבשכרה תכנס לארץ. ולכאורה הוא תמוה דאי אפשר לקיים מצות ביכורים אא"כ נכנס לארץ.

וי"ל על פי מה שאיתא בספה"ק צמח ה' לצבי (פרשת ראה) דא"י מצד עצמותה ולרוב קדושתה אינה מקבלת על עצמה עבודה זרה וזוהמת החטא אלא בעת שנטעו שם אשרה ועבודה זרה נתקפלה קדושת המקום ההוא וכו' ונתחלפה ברצועה מארץ

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות כ"ס מרן רבינו הקדוש זיעונו"א - בנשיאות כ"ס מרן רבינו הגה"ס שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

אתה" דאם אדם עושה מצוה וזוכרו להתפאר בו אז נשכח זכותו למעלה ורק אם אינו מתפאר בו הרי היא בבחינת שכחה אצלו אז מזכירין זכותו למעלה, וכמו"כ בעבירות מי שחטאתו נגדו תמיד ומתאונן על זה כל ימי חייו אז אין מזכירין חטאו למעלה אבל אם שוכח עוונותיו אז נזכר החטא ח"ו למעלה, וזהו "כי זוכר כל הנשכחות אתה", בין עבירה ובין מצוה. השתא א"ש אמנם לא עברתי ממצותיך אבל החסרון הוא ולא שכחתי, שזכרתי והתפארתי במצוה שעשיתי ועל זה הוא מתודה.

(דברי יואל)

ברוך טנאך ומשאריתך. בדרך רמז יש לפרש, בראשי תיבות של "טנא", היינו ט'עמים נ'קודות א'ותיות שתוציא מפיד בעת התפילה, הם יתברכו שתפילתך תתקבל, אמנם באמת דעת הנברא קצרה לתבוע כל צרכיו, לכן הוסיף שגם "משאריתך"

מצות ביכורים, וגם א"ש מה שמקדים ביאת המקדש לביאת הארץ, דלולא ביאת המקדש לא היינו יודעים אם אנחנו בארץ אפשר שנתחלפה ורק ע"י מצות ביכורים שבבית המקדש אנו יודעים שבאנו אל הארץ, ובזה גם מיושב הספרי דע"י מצות ביכורים בשכרה תכנס לארץ.

(דברי יואל)

ו"ענית" ואמרת. הרמז בזה, שהאדם צריך להיות בהכנעה, עני בדעת קודם התפילה, כמו שכתוב (תהלים קב א) תפלה ל"עני" כי יעטוף, וזה "עני" ואביון אנכי, היינו עני בדעת.

(תפארת שלמה)

לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. וצ"ב מהו הווידוי שלא שכח מהמצוות אדרבה מעלה היא שקיים את המצוות (ועיין רשימ"ל). וי"ל על פי מה שפי' הקדושת לוי זי"ע אמרינו בתפילת ראש השנה "כי זוכר כל הנשכחות

וזהו בעץ שתול על פלגי מים - פרשת כי תבוא

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ה מרן רבינו הקדוש זיעונו כ"ה בנשיאות כ"ה מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

המחשבה, גם הם יתברכו.

(אגרא זכלה)

כלומר מה שתשייר, שלא
תוציא בשפתיך בתפלה אותיות

קעסטל רעטעניש

פאנג אן צו גיין פון די אויבערשטע קעסטלעך און טרעף אויס:

הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

חֲטָה שְׁעוּרָה גֶפֶן תֵּאֱנֶה רִמּוֹן זֵית וְדָבָשׁ:

ה	ש	ק	ה	מ	מ	ע	ל	א	ב	ת	ש	ט	ה
ב	ו	י	פ	ק	ן	ו	ת	ש	ש	י	נ	ה	ש
ע	מ	ך	ש	ד	א	ש	ע	ב	ב	ו	ו	א	ע
ת	ן	ה	א	ו	כ	ר	ב	ד	ד	ז	ץ	ר	ו
ש	ה	ת	ד	נ	ש	נ	ש	ו	ו	ב	מ	ה	ר
מ	י	א	מ	ל	ה	ת	ת	ת	ב	ת	פ	ג	ח
ת	ם	ו	ה	א	ש	ר	נ	י	ל	ח	ן	ת	א
ב	ו	ל	א	ר	ש	י	ת	ז	ת	ו	ר	ה	נ
ר	ך	א	ת	ע	מ	ך	א	ן	ו	מ	י	ר	ה

וועסטו טרעפן פון וועלכע יום טוב ביז וועלכע יום טוב

האטו מען גענומען און ער האט אים געלייטשט וועלכע יום טוב

פון: